

gav enhver Jordbruger Ret til at dræbe visse skadelige Dyr og Fugle. Nu har Minoriteten ikke havt Noget at erindre imod, at dette udvides til at gjælde ogsaa om Wildgæs, Stader Spurve og Krager, men hvad den derimod ikke har kunnet tiltræde, er Tilladelsen til i det nævnte Niemed at anvende Skydevaaben imod alle disse Fugle. Under denne Tilladelse skjuler sig nemlig en almindelig Frigivelse af Jagten. Det er jo vitterligt, at idetmindste et Slags af disse Fugle, nemlig Spurve, findes ved, saa at sige, ethvert Huus, og hvis det altsaa var tilladt at skyde disse, saa vilde Enhver være berettiget til at være i Besiddelse af Skydevaaben, hvilket upaatvilelig, hvad man end derimod maatte indvende, vilde finde Sted. Det er jo be kendt nok, at der finder en almindelig Tilbøielighed Sted til at udøve Jagt og til at skyde, og det vil være altfor fristende, naar en Lov tillod at bruge Skydevaaben mod alle disse bemeldte Arter af Fugle, til at Misbrug ikke i denne Henseende skulde finde Sted. Da nu virkelig denne Lov, saaledes som den er kommen til os fra Folkethinget, indeholder Meget og Alt, hvad der vel kan ønskes fra deres Side, som ikke ere jagtberettigede, saa bør disse vistnok kunne finde sig i en Indskrænkning af den Bestaaffenhed, som den, der er foreslaaet af Minoriteten. Minoriteten har nemlig med Hensyn til den skadeligste Art af benævnte Fugle, nemlig Wildgæssene, antaget, at det kunde være tilladt med Hensyn til disse at bruge Skydevaaben; thi deels ere disse Fugle ikke saa hyppige og altsaa kan Jagten paa dem ikke formodes at ville finde Sted i den Grad, som Tilfældet kan være, naar en saadan Tilladelse tillige gives med Hensyn til Spurve, Stader og Krager, og deels kommer den vigtige Betragtning til, at disse Fugle vanskeligen ville kunne dræbes uden Anvendelse af Skydevaaben. Minoriteten antager, at disse Grunde ville være tilstrækkelige til at motivere det ærede Thing til at tiltræde den Forandring, som af Minoriteten er foreslaaet med Hensyn til § 14, og Minoriteten tvivler heller ikke paa, at det andet Thing ogsaa vil gaae ind herpaa og

tage i Betragtning de Indrømmelser, som fra Landstingets Side gjøres, idet Loven i sin øvrige Skikkelse tiltrædes af Landstinget.

Thalbiger: Da denne Sag var for her i Thinget første Gang, yttrede jeg, at det vilde være ønskeligt, at enhver Jordbruger kunde faae Jagtretten imod at afløse den, navnlig paa Godserne efter Majoritetens Ønske. Det vilde jeg ansee for meget bedre end slige Bestemmelser, der senere ere komne ind i Loven. Jeg udtalte det allerede dengang, fordi jeg som praktisk Jæger kunde indsee, at, naar man gjorde slige Concessioner, vilde de let kunne blive misbrugte, og at det var næsten formeget at sætte en Mand i den Fristelse, at han vel maatte gaae med Bøsse og skyde visse Slags Wildt, men derimod ikke alt Wildt. Nu have vi imidlertid faaet Sagen i en anden Skikkelse tilbage fra det andet Thing. Vel har et Par ærede Medlemmer af Udvalget erklæret sig imod den Bestemmelse, der er vedtagen i § 14, men de ærede Medlemmer have ikke erklæret sig imod det hele Princip, som jeg dengang udtalte mig imod; men, naar man indgaaer paa, at der maa skydes Kronwildt, Daavildt og Wildgæs, saa kan jeg ikke indsee, at det er consequent, at man vil nægte, at der maa skydes andre Dyr, der ere ligesaa skadelige for de mindre Jordbrugere, som hine Dyr ere det for de større Jordbrugere. Jeg tillod mig i Forening med flere ærede Landstingsmænd, dengang Sagen var for her, at stille det Forslag, at det skulde tillades Jordbrugerne at bruge Skydevaaben i deres Gaarde, Haver og indhegnede Lystkove imod Rovfugle, da det næsten er umuligt at ødelægge disse Dyr paa anden Maade end ved Skydevaaben, især for de Jordbrugere, der boe i Nærheden af Skovene, hvor der udklækkes Høge, Glenter, der ere de farligste Rovfugle for Smaaaturene paa Landet; naar de ikke maae skyde dem, kunne de ikke ødelægge dem paa anden Maade end ved at gaae ind i Skovene og flattere op i Træerne og borttage Unglæn, men de have jo ikke Ret til at komme ind i Skovene.